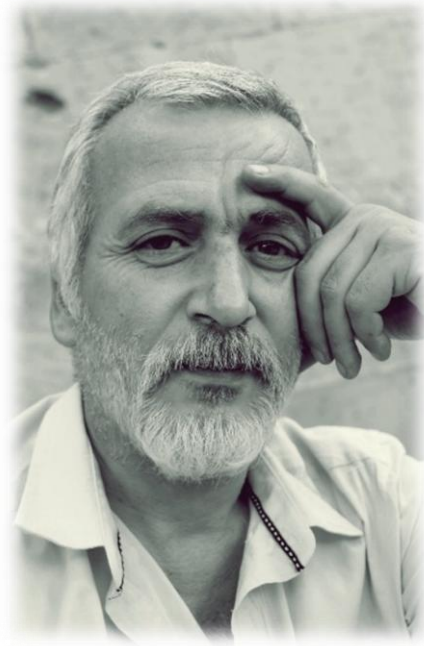

KAYSERİ’NİN GÖNÜL DEVLERİNDEN BİR ÇINAR DÜŞTÜ: ADNAN BÜYÜKBAŞ

Şerafettin YILMAZ

Kayseri kültürü bir hafızasını, bir öğretmenini ve bir “ateş ustası” sanatçısını kaybetti. Adnan Büyükbaş, Türk İslam ülküsünün yılmaz neferi, Türk milliyetçiliğinin savaşçı kalemlerinden biriydi. Bunun için gençlik yıllarından başlayarak öğretmenlik mesleğini döneminde verdiği gerçekçi mücadelenin Ülkü ocaklarının her kademesinde görev yapmış bir yiğitti. Verdiği eserleriyle ülkücü hareketin gönül efsanesiydi. Kitaplarından en dikkat çekici olan “Ülkü ve Ülkücülük Şuuru” hayatının rotasını çizen bir ömür. Öğretmenlik kürsüsünde binlerce gencin zihnine vatan sevdasını aşıl原因 Adnan Hoca Türkiye Yazarlar Birliği Kayseri şubesinde aktif rol aldı. Ülkücü hareketin ebedi gönül erleri arasında yer aldı. Ardında silinmez izler bırakarak ebediyete intikal etti.

Adnan Hoca sadece okul hayatında değil, emekli olduktan sonra çekildiği Kayseri Kalesi Sanatçılar Sokağı’ndaki o mütevazı atölyesinde öğretmeye devam etti. Kayseri’nin yaşayan hafızası ve inandığı, mücadelesini verdiği davanın samimi temsilcilerindendi. Kayseri Kalesi Sanatçılar Sokağı’nda var olan mütevazı yerinde onunla baş başa oturup sohbet ederken demli bir çay eşliğinde “Nerede o eski günler” serzenişi değil, “o güzel günlerin ruhunu nasıl yaşatırız” gayretini hissederdik. Onun edebiyatı, yüksekte bakan bir sanat anlayışı değil; halkın içinde, halkla birlikte nefes alan bir tevazu üzerine kuruluydu. Şair ve yazarlığının yanı sıra yaptığı resim ve oyma sanatlarla gönüllere hitap ederdi. Onun yazarlık serüveni sadece edebi bir uğraş değil, aynı zamanda inandığı değerleri sistemli bir şekilde anlatma çabasıydı. Adnan Büyükbaş sadece kâğıda dökülen kelimelerin değil, ahşaba nakledilen ateşin ve tuvaldeki renklerin de efendisiydi.

Elindeki yakma aletiyle ahşabı sabırla işlerken, aslında Kayseri’nin ruhunu, tarihini ve nezaketini nakış gibi geleceğe işliyordu. Şiirleri ve tiyatro eserleriyle bu şehrin kültür damarlarını besleyen çok yönlü bir sanatçıydı.

Onun bu dünya görüşü makam ve mevki karşısındaki vakar duruşunu Ozan Arif’in şu dördlüğünde gizliydi:

*“Allah’tır tek hakim be
Kurandır tek hüküm be
Bey kimmiş paşa kim be
Ülkücü derler bize.”*

O; beylere ve paşalara eyvallahı olmayan, sadece Hakk’ın ve hakikatin önünde eğilen derviş gönüllüydü.

Kayseri onun o zarif kalemi ve ahşabı yakan ellerini o güzel sohbetlerini, dostluğunu çok özleyecek.

Ruhun şad mekânın cennet olsun.